

Dosarul nr. 1ra-990/23
1-21169966-01-1ra-23062023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Arnaut Sorina* în numele inculpatului *Perogan Alexandr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2023, în cauza penală în privința lui

Perogan Alexandr xxxx, născut la xxxxx

Termenii de examinare a cauzei:
prima instanță: 17.11.2021 – 05.09.2022,
instanța de apel: 25.10.2022- 03.04.2023;
instanța de recurs: 23.06.2023 – 27.09.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 septembrie 2022, *Perogan Alexandr* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la *Perogan Alexandr* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă de 52 lei, în legătură cu efectuarea testării alcoolscopice.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Perogan Alexandr, la 28.07.2021 în jurul orei 23.00 min., contrar prevederilor pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform căroră „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „xxxx, fără a deține permis de conducere și deplasându-se pe str. Albișoara 38, mun. Chișinău, a fost stopat de către echipajul de patrulare a INSP. În cadrul verificării actelor a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică, din care considerent a fost îndreptat la Dispensarul Narcologic Republican de pe strada Petru Rareș 32, pentru a fi supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei. Conform procesului-verbal nr. 1656 din 29.07.2021, s-a constatat că conducea automobilul în stare de ebrietate provocată de stupefiante.

Astfel, acțiunile inculpatului *Perogan Alexandr* au fost încadrate juridic în baza în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi – „conducerea mijlocului

de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, care nu deține permis de conducere.”

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocatul *Arnaut Sorina* în numele inculpatului Perogan Alexandr prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului sa-i fie aplicata pedeapsa mai blândă fără privațiune de libertate.

3.2. Avocatul *Popa Marin* în numele inculpatului Perogan Alexandr prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că nu a comis fapta imputată sau casarea sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Perogan Alexandr, să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate – munca neremunerată în folosul comunității, sau aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentare apelului declarat avocatul a invocat că, prima instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal conform indicilor calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe narcotice, care nu deține permis de conducere*, și a admis cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată. Însă potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 09 noiembrie 2021 cât și a rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal conform indicilor calificativi – „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*”. Prin urmare inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu ar fi comis-o, respectiv sentința urmează a fi încetată, deoarece ordonanța de punere sub învinuire nu corespunde exigențelor art. 281 Cod de procedură penală.

Concomitent avocatul a invocat dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, solicitând stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens avocatul a menționat că, prima instanță nu a luat în considerație faptul că, Perogan Alexandr a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele întâmplate, anterior nu a fost judecat, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor și soția, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2023, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, judecata în prima instanță s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele Legii.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, procesul nefiind viciat, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La caz instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat

probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Perogan Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, care nu deține permis de conducere.*

Referitor la individualizarea pedepsei penale instanța de apel a apreciat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Astfel, instanța de apel a notat că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei încriminate, iar la solicitarea acestuia, judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, respectiv inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel a reținut că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În condițiile aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 70 alin.(2) Cod penal, noile limite cu care a operat instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal sub formă de închisoare constituiau de la 3 luni până la 8 luni.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii care potrivit art.16 alin.(2) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanțelor atenuante, căința sinceră, lipsa prejudiciilor ca urmare a faptei comise.

Respectiv, având în vedere recunoașterea vinovăției de către inculpat în cele săvârșite, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, precum și scopul pedepsei aplicate, instanța de apel a considerat că lui Perogan Alexandr corect i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele părții apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde, evidențiind faptul că inculpatul Perogan Alexandr anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Orhei din 13.09.2017 în baza art.217 alin.(2) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.10.2019 în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, fapt ce denotă că careva concluzii concluzii în acest sens nu a tras.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Arnaut Sorina* în numele inculpatului, a declarat recurs prin care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct.6), 8) 15), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Perogan Alexandr în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5.1. În argumentarea recursului declarat, recurentul susține că, prima instanță la stabilirea categoriei de pedeapsă urma să țină cont de faptul că, Perogan Alexandr a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de fapta comisă, nu se află la evidența medicului

narcolog sau psihiatru și are la întreținere un copil minor, conform prevederilor art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante instanță de judecată nu a stabilit. Astfel, consideră că pedeapsa sub formă de închisoare aplicată prin sentinței și menținută prin decizia instanței de apel este una prea aspră.

Susține că instanțele inferioare nu au motivat și argumentat în hotărârile pronunțate imposibilitatea aplicării în privința inculpatului Perogan Alexandr a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și că această pedeapsă nu ar permite atingerea scopului de reeducare a persoanei.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 13 iunie 2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct.6), 8) 15), 16) Cod de procedură penală, însă, în esență, indică asupra dezacordului cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, motiv care se subscrie doar temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, completul de judecată notează, că potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de

gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins, cu sau fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului Legii.

Mai mult ca atât, completul de judecată punctează că, pedeapsa care urmează de a fi aplicată inculpatului, trebuie să fie în strictă concordanță cu prevederile normei legale ca în final să denote scopul pentru ce a fost aplicată și fără echivoc să conducă la reeducarea acestuia.

Reieșind din materialele cauze se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.86), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Instanța de recurs reține că, potrivit alin. (2), art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Perogan Alexandr este calificată ca una ușoară, sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, iar cu aplicarea prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 70 alin.(2) Cod penal limita minimă pentru pedeapsa cu închisoare constituie - 3 luni, iar limita maximă - 8 luni închisoare.

În acest context, completul de judecată apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că, atât instanța de apel cât și prima instanță i-au aplicat cea mai aspră pedeapsă, la caz corectarea inculpatului fiind posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, or, atât prima instanță, cât și instanța de apel corect a aplicat și menținut forma pedepsei – închisoarea, pe un termen de 6 luni, mărimea acesteia încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare. Mai mult ca atât, lui Perogan Alexandr i-a fost aplicată pedeapsa aproape de limita minimă prevăzută de

Lege.

Cu referire la alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde cu muncă neremunerată, completul de judecată constată că această solicitare este vădit neîntemeiată, or, aplicarea acestor prevederi are la originea sa personalitatea inculpatului, modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

În acest sens, completul de judecată reiterează că, potrivit Revendicării nr. 246 (f.d.28), inculpatul nu este la prima abatere de la Legea penală, or, anterior a fost condamnat prin sentințele: Judecătorei Orhei din 13.09.2017, în baza art.217 alin.(2) Cod penal – amendă în mărime de 500 u.c.; Judecătorei Orhei din 11.06.2019, în baza art.186 alin.(2) Cod penal – muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore; Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21.10.2019, în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal - amendă 600 u. c. cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Instanțele inferioare au luat în considerație faptul că, inculpatul Perogan Alexandr anterior a fost condamnat de trei ori, inclusiv pentru o infracțiune similară – conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, admitând o nouă derogare de la regulile de conduită, fiindu-i aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă și munca neremunerată în folosul comunității, pedepse care nu și-au atins scopul prevăzut de legea penală, inculpatul continuând activitatea infracțională, comițând o nouă infracțiune cu intenție.

Circumstanțele respective denotă clar că, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, sau o altă pedeapsă mai blândă, nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului Perogan Alexandr.

Totodată, completul de judecată menționează că circumstanțele invocate de către apelant și anume: recunoașterea vinei, căința sinceră, examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, au fost luate în considerație de către instanțele de fond la individualizarea pedepsei penale, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă cu închisoare spre limita minimă prevăzută de Lege de – 6 luni, respectiv cele invocate nu pot constitui temei de aplicare a unei pedepse mai blânde, cum a solicitat apărarea, precum munca neremunerată în folosul comunității. La caz, instanțele inferioare au luat în considerație toate circumstanțele invocate de recurent și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

Prin urmare, completul de judecată consideră că argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temei de a interveni în hotărârile contestate, or, instanțele de grad inferior și-au motivat complet și întemeiat soluțiile emise, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Perogan Alexandr, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, așa după cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, și care răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de

restabilire a echităţii sociale, corectare a inculpatului, precum şi de prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Concomitent, se atestă faptul că argumentele date a fost invocat şi în apel, asupra căruia instanţa de apel s-a expus desfăşurat şi argumentat, fără a pune la dubiu corectitudinea soluţiei adoptate pe marginea chestiunii vizate (*pct.4 din prezenta decizie*).

Instanţa de recurs mai notează şi faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părţii apărării nu şi-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esenţă au fost abordare în decizia instanţei de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, şi în hotărârea adoptată s-a pronunţat asupra tuturor aspectelor ce ţin de vinovăţia inculpatului şi individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluţia, motivare pe care instanţa de recurs ordinar o însuşeşte integral reieşind din temeinicia acesteia, acţiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

În acest context, completul de judecată atestă că, instanţa de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Arnaut Sorina* în numele inculpatului *Perogan Alexandr*, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (*în redacţia Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curţii Supreme de Justiţie,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Arnaut Sorina* în numele inculpatului *Perogan Alexandr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 aprilie 2023, în cauza penală în privinţa lui **Perogan Alexandr xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris